

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 1963
Tarih: 30.11.2012

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de sosyal yardım uygulamaları AKP Hükümetleri tarafından siyasi istismar aracı haline dönüştürülmüştür. Sosyal devletin görevi olan ve devlet bütçesinden yapılan bu yardımların hak sahiplerine ulaştırılması ve etkinliğinin artırılması gerekmektedir. Bu itibarla Sosyal yardım uygulamalarının incelenmesi ve alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasamızın 98, TBMM İktüzüğümüzün 104 ve 105. maddeleri gereğince Araştırma Komisyonu kurularak sorunun araştırılmasını arz ve talep ederiz. 30.11.2012

İbrahim BİNİCİ
Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE

1961 Anayasası ile birlikte “Cumhuriyetin Nitelikleri” başlığı altında temel bir unsur olarak girmiş olan “Sosyal Devlet” kavramı; 1982 Anayasası’nın 2. maddesinde aynen tekrar edilmiştir. Genel kabul görmüş tanıma göre Sosyal Devlet; klasik liberal demokrasinin ekonomik ve siyasal temellerini değiştirmeden sosyal güvenliğin sağlanması, işsizliğin önlenmesi, emeğiyle yaşayanların korunması ve yaşam düzeylerinin yükseltilmesi yoluyla sosyal eşitsizlikleri giderme işlevini yüklenen devlete denir. Sosyal devlet, bireylere yalnız klasik özgürlükleri sağlamakla yetinmeyip, aynı zamanda onların insanca yaşamaları için gerekli olan maddi ihtiyaçlarını karşılamayı da kendisine görev edinen devlettir. Bu bağlamda hedeflenen refah toplumuna ulaşmak için sosyal güvenlik, sosyal yardım ve hizmetler, devletin vatandaşlarına tanıdığı bir lütuf değil, bizatihi onun asli görevidir.

Sosyal yardım kavramı, sosyal hizmet ve sosyal sigorta kavramları ile birlikte sosyal güvenlik sistemi içerisinde yer almaktadır. Sosyal yardım kavramı, kendi ellerinde olmayan nedenlerle asgari seviyede dahi geçinme imkânı bulamayan insanları; muhtaçlık araştırmalarına dayalı olarak en kısa sürede kendi kendilerine yeterli hale getirme amacını taşıyan karşılıksız parasal ve sosyal destek sağlamak için yapılan kamusal faaliyetler olarak tanımlanmaktadır.

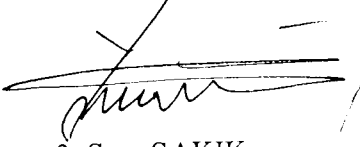
Türkiye’de sosyal güvenlik sisteminin işletilemediği çalışan nüfusun yarısının kayıt dışı olmasından ve İşsizlik Sigortası Fonunun amacı dışında kullanılmasından kolayca anlaşılmaktadır. Ülkemizde son yıllarda işsizliğe bağlı olarak yaşanan "yoksulluk" sorunu giderek büyümekte ve mevcut politikalar çözüm üretmede yetersiz kalmaktadır. Son yıllarda sosyal yardımlardan yararlanan kişi sayısında ve sosyal yardım harcamalarında görülmekte olan büyük artışlar bu durumun göstergesidir. DPT tarafından yapılmış "Türkiye’de sosyal transferlerin yoksulluk üzerindeki etkileri" isimli çalışmaya göre, Türkiye’de en yoksul kesimin yüzde 30’u sosyal yardımlardan yararlanmamaktadır. Bunun yanı sıra küçük bir gelir kaybıyla yoksul olabilecek insanlarımızın sayısı 6,3 milyon kişidir. Çalışmanın sonuç bölümünde, özellikle son yıllarda Türkiye’de yaygın bir transfer biçimi haline gelen ayni yardımların, etkinliği düşük ve hedef kitlesinden fazlaca sapma gösterebilen bir yardım türü olduğu vurgulanmaktadır.

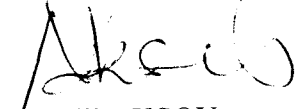
Türkiye’de yapılmakta olan sosyal yardımlarda, etkinliği düşük ayni yardım miktarının yüksekliği geçmişten bu yana devam etmekle birlikte, mevcut iktidar tarafından adeta kurumsallaştırılmıştır. AKP Hükümeti yoksulluğu gidermek yerine “yoksulluğu yönetmek” amacıyla hareket etmektedir. Yoksul halk yığınlarını kontrol altında tutma ve terbiye etmenin bir aracı olarak

kullanılan sosyal yardımlar, mevcut iktidar döneminde siyasi istismar aracı haline dönüştürülmüştür. Hükümetin özellikle her seçim döneminde; kış ortasında elektriksiz köylere buzdolabı veya yaz sıcaklığında kömür dağıtarak sosyal yardımları oya tahvil etmek için kullandığına defalarca tanıklık ettik. Sosyal devletin görevi olan ve devlet bütçesinden yapılan bu yardımlar, yoksul yığınlara AKP iktidarının bir lütfu gibi sunulmakta ve seçim dönemlerinde çok ciddi sıçramalar göstermektedir. Önümüzdeki üç yıllık süreçte peş peşe yaşanacak olan üç ayrı seçimi dikkate alan hükümet, 2013 yılı bütçesinde sosyal yardımları bu perspektifle dizayn etmeye çalışmaktadır.

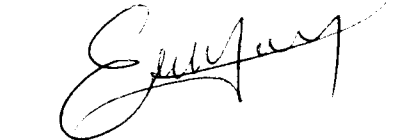
Bu itibarla, yukarıda belirtilen hususlar doğrultusunda ülkemizde iktidar partilerince siyasallaştırılan sosyal yardım uygulamalarının araştırılması yerinde olacaktır.

1. Pervin BULDAN
BDP Iğdır Milletvekili

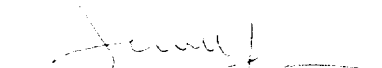

3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

5. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

7. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

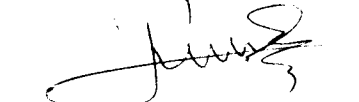

11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

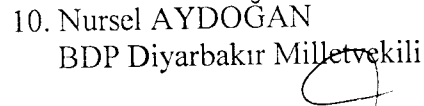

17. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

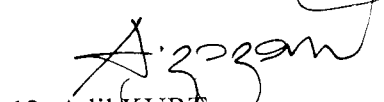
1267
2. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

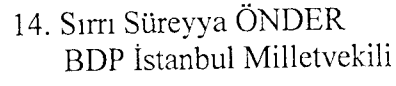

4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

6. Ayta AKAT ATA
BDP Batman Milletvekili

8. Hüsamettin ZENDERLIOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

12. Adil KURT
BDP Hakkari milletvekili

14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

18. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

19. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

21. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

22. Özdal ÜÇER
BDP Van Milletvekili